

Liisa Rossin lähettikirje 6/2025
11.8.2025

Leirikesä

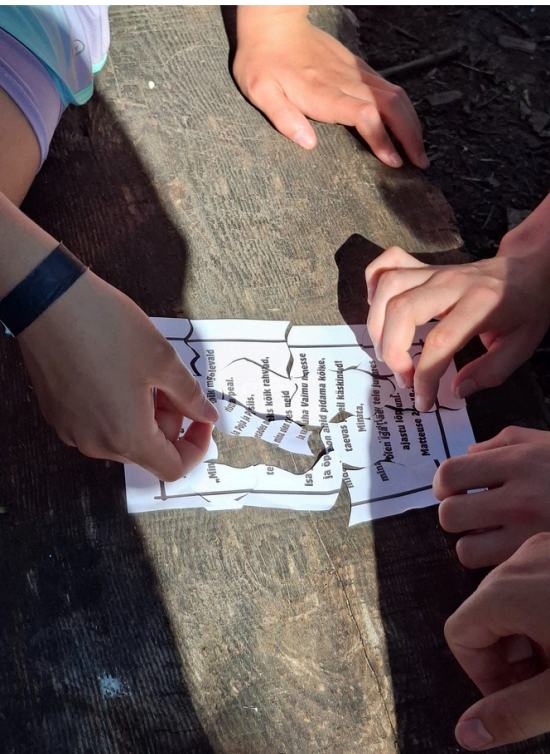
Kesäinen tervehdys Tartosta! Lomat on nyt lomailtu, mutta aivan vielä ei ala tavallinen arki, vaan edessä odottavat loppukesän työreissut. Ennen niitä haluan kuitenkin jakaa kanssanne joitain kuulumisia heinäkuun leireiltä.

Taivaallisen rikas

Ensimmäisenä leireistä oli vuorossa valtakunnallinen nuortenleiri JäPe (Järgmine peatus = seuraava pysäkki). Tänä vuonna leiri järjestettiin Tarton lähellä Puhjan kirkon ympäristössä teemalla Taivaallisen rikas, joten raamattuopetuksissa ja pienryhmissä pohdittiin eri näkökulmista niin maallista kuin taivaallistakin rikkautta. Minä sain johdettavakseni leirin nuorimpien tyttöjen, 12–13-vuotiaiden, ryhmän. Koska ensimmäinen leiripäivä oli sateinen, etsimme ryhmälle kokoontumispaikkoja sisätiloista, ja meidän ryhmämme päätyi koko leirin ajaksi ehkä alueen jännittävimpään paikkaan: kirkon ullakolle.

Lauantain työpajojen aikana pidin myös Kristillisen elämän ja todistuksen koulutuksesta muokatun työpajan. Koska oltiin koolla pienellä joukolla, oli mahdollista keskustella ja jakaa kokemuksia. Tällä kertaa tärkeää ei siis ollut ison joukon opettaminen, vaan se, että mukana olleet pari tyttöä kokivat tuon työpajan itselleen merkityksellisiksi.

Koska aiemmin olen tehnyt työtä lähinnä aikuisten kanssa, olin ensimmäistä kertaa mukana näillä leireillä. Alun perin suunnitelma oli, että Vimparin Kirsi leirikonkarina tutustuttaa minut kaikkeen tarpeelliseen, mutta vaikka teemme hyviä suunnitelmia, Jumalalla on välillä muut ajatukset. Kirsi sairastui juuri ennen JäPeä ja joutui jäämään kotiin, joten pääsinkin opettelemaan uimista suoraan syvässä päädyssä. Onneksi kokemusta ja tuttuja ihmisiä on kertynyt jo sen verran, että siitäkin selvittiin, ja lähettikollega Hämmäläisen Titta oli myös isoksi tueksi.

Elävän veden lähteellä

Myös seuraavan viikon Valgan rovastikunnan lasten- ja nuortenleiriä Soontagalla aloiteltiin ilman Kirsyä, mutta onneksi tauti helpotti niin, että toisesta päivästä hänkin pääsi leirille mukaan. Ja onneksi olimme tehneet suunnitelmat niin, että ensimmäisen päivän nuortentunnin isoin vastuu oli minulla ja toisena päivänä Kirsillä. Valtaosan leiristä kaikenikäiset olivat yhdessä, mutta kerran päivässä kokosimme 13-vuotiaat ja vanhemmat leiriläiset omiin raamattuhetkiinsä, joissa pohdimme ihmisen arvoa, puhuimme rukouksesta ja askartelimme rukouspäiväkirjoja sekä lähetyskäskyn innoittamana teimme still-kuvia kristinuskon ydinopetuksista.

Muun osan leiristä me lähetit saimmekin lähinnä vain olla mukana ja seurata, miten kovalla ammattitaidolla ja pitkällä kokemuksella rovastikunnan työntekijät ja vapaaehtoiset leiriä vetivät. Ohjelmassa oli kaikenlaista, mitä kesäleireihin kuuluu: laulua, askartelua, uimista, syömistä, pelejä, iltanuotioita ja hartauksia. Leirin teeman mukaisesti oltiin monin tavoin elävän veden lähteellä.

Jos kristityt ovat Virossa vähemmistössä, ovat kristityt nuoret sitä vielä enemmän. Siksi leirit ovat niin tärkeitä, sillä hengellisen sanoman lisäksi ne antavat mahdollisuuden olla yhdessä muiden kristittyjen kanssa. Eräs nuorista totesi, ettei hänellä ole kotona yhtään uskovaan ystävää, leireillä vaan. Toinen iloitsi siitä kokemuksesta, että tällaisella leirillä saa olla vapaasti oma itsensä ja vaikka heittäytyä täysillä hulluttelemaan iltaohjelmassa ilman, että kukaan katsoo oudosti. Kristittyjen ystävien merkitys näkyy siinäkin, kuinka monet löytävät tiensä seurakuntaan ja leireille juuri ystävien kutsusta. Koska Virossa rippikoulu ei ole samanlainen nuoria kokoa instituutio kuin Suomessa, tarvitaan ystäviä, jotka kutsuvat mukaan ja pitävät mukana.

Mitä on edessä?

Kahden viikon leiriputki päättyi kirkon Lapsi- ja nuorisotyön yhdistyksen (LNÜ) kesäpäiviin, joilla pääsin osallistujan rooliin oppimaan, pohtimaan ja kohtaamaan. Vaikka sitten oli aika siirtyä kesälomalle, eivät kesän leirit vielä ole ohi. Tällä viikolla teen pikaisen visiitin Suomeen Sley'n lähettipäiville, mutta sitten matka jatkuu viikoksi Latviaan opiskelijakonferenssiin. Virolainen opiskelijajärjestö EEÜÜ on osa kansainvälistä IFES-yhteisöä, ja kun Euroopan-laajuinen kesäfestivaali tulee naapurimaahan, oli tavoite koota täältä isompi porukka opiskelijoita osallistumaan. Siksi minutkin valjastettiin tiimiin lisäaikaiseksi. Lopulta porukka kutistui paikallisen opiskelijatyöntekijän, kahden muun opiskelijan ja kahden lähetin kokoiseksi, mutta mielenkiinnolla lähden katsomaan, mitä viikko tuo tullessaan, miten se voi olla tukemassa meidän opiskelijoitamme ja millaista hengellistä antia sieltä voi itsellekin ammentaa. Pää tosin tulee olemaan kovilla, kun koko viikko pitää operoida kolmella eri kielellä.

Syksyn asioista lisää seuraavassa kirjeessä, mutta jo nyt jätän rukouksiinne isoimmat syksyn tuomat muutokset. Viron kirkon Lähetyskeskuksen johtaja Leevi Reinaru jää eläkkeelle tämän kuun lopussa, ja koko kesän ovat olleet käynnissä etsinnät seuraajan löytämiseksi. Leevi on lyhyttä virkavapautta lukuun ottamatta johtanut Lähetyskeskusta koko sen lähes 30-vuotisen historian ajan, joten seuraajan löytäminen ei ole ollut helppoa. Syksy näyttää, kuinka suuria muutoksia meillä on edessä. Lokakuun alussa saamme Viroon Sley'n tuoreimmat lähetit Kirsi ja Rami Haaponiemen, joten meillä jo täällä olevilla on edessä asunnon etsiminen heille ja monenlainen alkuun auttaminen. Rukoilethan heidänkin työnsä aloituksen puolesta.

Leiritunnelmia

Koska kuvat välittävät tunnelmaa sanoja paremmin, tällä ja seuraavalla sivulla pääset vielä kuvien kautta mukaan leiritunnelmiin JäPelle ja Soontagalle, josta ovat myös edellisten sivujen kuvat. Yhdessä kuvassa näkyy myös pienryhmässä kovaan suosioon noussut Raamatun tutkimisnoppa.

Lue lisää ja liity kuukausilahjoittajaksi osoitteessa: sley.fi/liisarossi
Instagram @liisa_vironmaassa Facebook @kolmellamantereella

Lue lisää ja liity kuukausilahjoittajaksi osoitteessa: sley.fi/liisarossi
Instagram @liisa_vironmaassa Facebook @kolmellamantereella

Sleyn Viron-työn tiimi Evankeliumijuhlissa johtoportaan ja juhlien virolaisvieraan Robert Bunderin kanssa

Rukousaiheita

- Leireille osallistuneet nuoret ja lapset
- Latvian opiskelijafestivaali
- Lähetyskeskuksen uuden johtajan valinta ja koko keskuksen työ uudessa tilanteessa
- uudet lähetit Kirsi ja Rami
- Kiitos hyvin sujuneista leireistä
- Kiitos kesäloman levosta ja kohtaamisista

Kiitos rukouksistasi!

”Laskekaa verkkonne”

LNÜn kesäpäivät osuivat kirkkovuodessa apostolien päivään, jonka evankeliumitekstiä (Luuk. 5:1–11) käsittelimme myös aamurauksessa. Näin lähetyistyöntekijän näkökulmasta tuo Pietarin ja Jeesuksen kohtaaminen on monin tavoin puhutteleva. Joskus tulee eteen niitä hetkiä, kun haluaisi Pietarin tavoin sanoa Jeesukselle, että paljon on tehty työtä mutta tuloksia ei näy – ja silti Jeesus käskää vielä heittää verkot. Ja vaikka ihminen sanoisi, ettei tässä ole enää mitään järkeä, Jeesukselle siinä on. Hän voi halutessaan antaa myös niitä suuria saaliita.

Joskus voi tehdä jopa mieli huutaa Pietarin tavoin Jeesusta menemään pois: ”Minä olen syntinen. Etkö sinä näe, etten minä kelpaa ja pysty tähän.” Mutta onneksi tämä on rukous, johon Jeesus ei vastaa myöntävästi. Hän ei mene pois vaan kutsuu seuraansa. Kuten Hän aikanaan kutsui Pietarin olemaan pelkäämättä ja kalastamaan ihmisiä, kutsuu Hän tänään samalla tavoin sinua ja minua.

Siunaavin terveisin,

Liisa

Lahjoitus lähetykselle

Liity kuukausilahjoittajaksi tai anna kertalahjoitus osoitteessa sley.fi/liisarossi. MobilePay: 32711. Voit laittaa haluamasi summan myös tilisiertona Sleyn lahjoitustilille Danske Bank IBAN: FI13 8000 1500 7791 95, BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi tai kirjoita viestikenttään Liisa Rossin rengas + oma kotiseurakuntasi. Lisätietoja: Anu Laine puh. 044 298 2601 tai anu.laine@sley.fi. Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon. Keräyslupa: RA/2021/1127. www.sley.fi